

Arrest

nr. 267 209 van 25 januari 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 2 april 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK (in opvolging van advocaat K. STOROJENKO) en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 10 september 2020 België binnen en verzoekt op 25 september 2020 om internationale bescherming. Op 18 maart 2021 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek kennelijk ongegrond en wordt de internationale bescherming geweigerd. De commissaris-generaal besluit dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erend en dat hij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 22 maart 2021 aangetekend wordt verzonden aan verzoeker en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren in X, Podujevës (Kosovo) en heeft u de Servische nationaliteit. Uw vader is een etnische Albanees en uw moeder een Bosnische. U woonde tot uw vijftiende in Pristina (Kosovo), waarna u naar Zagreb (Kroatië) verhuisde. Wanneer u tweeëntwintig was, woonde u een jaar in Duitsland, waarna u via Istanbul (Turkije), naar de Verenigde Staten reisde. Op 4 maart 1994 werd uw naam veranderd in M.A.M. omdat u als getuige beschermd werd. In maart 2003 werd u door de Verenigde Staten gearresteerd omdat u naar Rusland probeerde te reizen en u illegaal in de Verenigde Staten was. U was echter niet illegaal in de Verenigde Staten, maar u had te veel informatie voor Rusland. U werd drie jaar vastgehouden in Fairfax, Virginia. Na uw vrijlating woonde u in Virginia en in 2011 verhuisde u naar New York. Daar had u contact met de Kosovaarse ambassade in verband met uw staatsburgerschap. U verkreeg hier een Kosovaars paspoort op uw echte naam, I.H. De Verenigde Staten ontkende echter uw echte naam en op 15 augustus 2012 moest u de Verenigde Staten verlaten. U ging naar Istanbul en verbleef afwisselend in Turkije en Macedonië gedurende anderhalf jaar. U verloor echter uw geduld en u kocht een Bulgaars paspoort. Wanneer u hiermee gecontroleerd werd in Macedonië, kon dit paspoort niet gelezen worden en werd u gearresteerd. Na zeven dagen werd u vrijgelaten en diende u Macedonië te verlaten. U ging naar Pristina waar u 47 dagen in een hotel woonde. U ging hierna via Servië naar Duitsland waar u werd tegengehouden met een gekocht Portugees paspoort. U vroeg in 2014 internationale bescherming in Duitsland, maar dit verzoek werd geweigerd. Voor dat Duitsland u uitwees, ging u dan naar Den Haag, Nederland waar u eveneens een verzoek tot internationale bescherming aanvroeg. U bleef hier drieënhalve jaar, maar ook hier werd uw verzoek afgewezen. Hierop ging u naar Tsjechië in 2018. In Tsjechië werd u gezegd dat ze u geen internationale bescherming konden geven omdat uw zaak in Nederland nog lopende was en na twee dagen mocht u Tsjechië verlaten. U ging opnieuw naar Duitsland voor uw documenten, maar deze werden u geweigerd. Hierna ging u naar Slovenië, maar daar werd u gezegd terug te gaan naar Nederland. U ging echter naar Hongarije waar u twee weken verbleef in een hotel. Hierna ging u dan in januari 2018 naar Servië waar u werd gezegd dat u naar Nis diende te gaan omdat uw oude documenten hier waren. In 2018 stond u uw Kosovaarse nationaliteit af en verkreeg u de Servische nationaliteit. U kreeg een Servisch paspoort dat uitgegeven is door het Coordination Directorate waarop uw oude adres in Kosovo staat. Hierdoor was u geen volwaardig staatsburger in Servië en had u geen recht om er te werken en had u geen recht op gezondheidszorg. U kon evenwel uw verblijfplaats naar Servië laten veranderen, maar dan diende u een eigendom van minstens 45.000 euro aan te kopen. Tussen 2018 en 2020 woonde u dan afwisselend tussen Nis, Subotica (Servië) en Sarajevo (Bosnië-Herzegovina). Hierna ging u naar Istanbul om samen met andere vluchtelingen naar Griekenland te reizen om zo verder naar Italië te gaan. Italië stuurde u echter terug naar Griekenland. Griekenland hield u vast, maar wou u geen internationale bescherming geven. U kreeg dan de kans om terug naar Macedonië te gaan waar u dan tweeënhalve maand bleef om dan terug te keren naar Servië. Vanuit Servië had u dan de kans om naar Hongarije te reizen. Uw advocaat in Nederland zei dat als u een nieuw paspoort had, namelijk een Servisch, u een grote kans zou hebben om internationale bescherming te kunnen vragen. Wanneer u echter naar Nederland ging, wou uw advocaat u echter niet meer zien. U verbleef vier weken in een hostel, waarna u naar België kwam. Op 25 september 2020 diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw identiteit en of uw verzoek tot internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een kopie van uw Servisch paspoort. Na afloop van het persoonlijk onderhoud legde u op 25 november per e-mail nog volgende documenten neer: foto's van een badge en twee identificatiekaarten van de staat New York op naam van M.M.; foto's van uw Kosovaars paspoort en uw Kosovaarse identiteitskaart; foto's van een Turks verblijfsdocument op uw naam; foto's van uw Servische identiteitskaart en de eerste pagina van uw Servisch paspoort. Op 1 december 2020 stuurde u twee e-mails met hierin uw dossier van de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst, waaronder het voornemen van de Nederlandse autoriteiten om u, Kosovaars staatsburger toen, geen internationale bescherming toe te kennen ten gevolge van een ongeloofwaardig relaas en omdat u niet aannemelijk had gemaakt dat u in geval van problemen een beroep zou kunnen doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Op 2 februari 2021 stuurde u een weinig leesbare e-mail betreffende problemen met uw zicht alsook een aantal Belgische medische documenten, waaronder drie voorschriften een aanvraag tot terugbetaling van medicatie.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren. Waar u gewag maakt van verschillende gezondheidsproblemen

(CGVS, p. 7), moet opgemerkt worden dat u geen begin van bewijs voorlegt waaruit blijkt dat u ten gevolge hiervan niet op volwaardige wijze zou kunnen deelnemen aan onderhavige procedure. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken bracht u ook geen elementen aan die uw deelname aan onderhavig verzoek zouden bemoeilijken (Vragenlijst BPN, DVZ). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Servië vastgesteld als een veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Nadat u als toenmalig Kosovaars staatsburger van de Nederlandse autoriteiten een negatieve beslissing kreeg op uw asielverzoek, ging u naar Servië waar u moedwillig afstand deed van uw Kosovaarse nationaliteit, waardoor u aldus actueel enkel over de Servische nationaliteit beschikt (CGVS, p. 5-6). U wenst niet terug te keren naar Servië omdat u er geen mogelijkheden heeft (CGVS, p. 11). Uw rechten op vlak van sociale zekerheid, gezondheidszorg en arbeid worden immers beperkt ten gevolge uw domicilie in Kosovo (CGVS, p. 7-8).

Wat betreft dat u in Servië, als Servisch staatsburger met een paspoort en identiteitskaart met een domicilie in Kosovo, moet voldoen aan een aantal voorwaarden om u in Servië te vestigen (u dient een eigendom ter waarde van 45.000 euro te bezitten in Servië waardoor u gedomicilieerd kan worden in Servië) opdat u uiteindelijk recht zou hebben om er te kunnen werken of op gezondheidszorg (CGVS, p. 7-8), moet worden vastgesteld dat dit motief op zich niet ressorteert onder de criteria van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin houdt voormeld motief verband met de bepalingen van de definitie van subsidiaire bescherming. In dit verband dient er op gewezen te worden dat de regeling en voorwaarden tot vestiging op het grondgebied tot de soevereine bevoegdheid van de verschillende nationale staten behoort. Het loutere feit dat u moet voldoen aan een aantal voorwaarden alvorens u uw domicilie in Servië kan vestigen, wijst op zich niet op een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw Servische nationaliteit wordt hier niet betwist noch dat u in het verleden de Kosovaarse nationaliteit had, in Turkije verbleef of onder een alias verbleef in de Verenigde Staten. Dat u een verzoek tot internationale bescherming in Nederland aanvroeg of dat u medische problemen heeft aan uw ogen wordt hier evenmin betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

(...)”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2), van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/1, § 1, tweede en derde lid, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het evenredigheidsbeginsel.

2.1.1.1. Verzoeker gaat vooreerst in op de motivering van de bestreden beslissing inzake het ontbreken in zijner hoofde van bijzondere procedurele noden. Hij voert daarbij aan dat hij omwille van zijn slechte gezondheidstoestand een kwetsbaar profiel heeft waarmee de verwerende partij geen rekening heeft gehouden. Zo blijkt uit zijn medisch dossier dat hij blind is aan één oog, dat zijn linkerbeen verlamd is en dat hij aan diabetes lijdt waarvoor hij medicatie neemt. Hij heeft ondertussen zestien doktersafspraken achter de rug, wat wijst op een intensieve opvolging in België. Verzoeker herhaalt voorts zijn reeds afgelegde verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) en is van oordeel dat de verwerende partij met deze elementen geen rekening heeft gehouden.

Verzoeker stelt, opnieuw onder herhaling van wat hij reeds eerder verklaarde, dat hij bovendien een slachtoffer is geworden van foltering vanwege de *FBI* en *CIA* in de Verenigde Staten op 4 maart 1994 en dat zijn naam vervolgens werd veranderd naar M.A.M. Hoewel zijn verklaringen op dit punt niet samenhangend zijn, heeft de verwerende partij volgens verzoeker niet de moeite genomen om deze verklaringen, waaruit blijkt dat hij een kwetsbaar profiel heeft, te onderzoeken. Verzoeker vervolgt dat het mogelijk is dat hij kampt met mentale problemen. Het is volgens hem zorgwekkend dat hij dergelijke verklaringen aflegt, ook al zou blijken dat hij geen slachtoffer is van foltering. Zijn verklaringen zijn allerminst onderzocht en er werd hierover niet doorgevraagd, zo stelt verzoeker.

De verwerende partij is volgens verzoeker, gelet op hetgeen voorafgaat, niet zorgvuldig te werk gegaan en schendt de motiveringsplicht.

2.1.1.2. Met betrekking tot de vluchtelingenstatus haalt verzoeker aan dat hij niet akkoord kan gaan met de motivering van de bestreden beslissing dat zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is omdat het feit dat verzoeker geen volwaardig staatsburger is in Servië en er niet dezelfde rechten heeft, niet zou ressorteren onder de criteria van het Verdrag van Genève.

Verzoeker wenst vooreerst te benadrukken dat de verwerende partij niet betwist dat verzoeker niet de Kosovaarse nationaliteit heeft. De verwerende partij leidt uit het feit dat verzoeker afstand heeft gedaan van zijn Kosovaarse nationaliteit louter af dat hij enkel de Servische nationaliteit heeft en voert het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming enkel ten aanzien van Servië.

De verwerende partij betwist, zo vervolgt verzoeker, voorts ook niet dat verzoeker zich niet in Servië kan vestigen en dat hij hierdoor geen recht op werk heeft en ook geen toegang tot de gezondheidszorg.

Verzoeker wenst verder te benadrukken dat hij geen volwaardig Servisch staatsburgerschap heeft, wat blijkt uit zijn Servisch paspoort dat niet is uitgegeven door een burgerlijke stand op het grondgebied van Servië maar wel door de *Coordination Directorate*. De woonplaats in zijn paspoort ligt op heden in Kosovo en niet in Servië. Zijn document is het resultaat van het feit dat Servië de onafhankelijkheid van Kosovo erkent en heeft geen enkele waarde, noch in Kosovo, noch in Servië. Verzoeker verwijst hiervoor naar landeninformatie, gevoegd bij het verzoekschrift (stukken 4 en 5). Hij herneemt voorts zijn reeds afgelegde verklaringen over het feit dat hij niet dezelfde rechten heeft als Serviërs, omwille van het feit dat hij geregistreerd is in Kosovo en documenten van de *Coordination Directorate* heeft en besluit hieruit dat hij omwille van het feit dat hij een inschrijving had in Kosovo geen volwaardig Servisch staatsburger was en hierdoor op vele vlakken werd gediscrimineerd. Hij stelt geen woonplaats in Servië

te hebben waardoor hij geen toegang had tot de arbeidsmarkt of de gezondheidszorg en hij niet kon genieten van enige vorm van sociale zekerheid of vervangingsinkomen.

Verzoeker haalt aan dat hij in een bureaucratische nachtmerrie is terechtgekomen waardoor hij op zeer ernstige wijze wordt gediscrimineerd en waarbij hem alle basisrechten ontnomen worden. Hij voert verder aan dat hij zijn situatie niet kon oplossen. Hij heeft geen middelen om naar Servië te verhuizen, waar hij een eigendom van minstens 45000 euro zou moeten bezitten, zijn adres daar zou moeten registreren en vervolgens een jaar zou moeten wachten. Volgens verzoeker vinden zijn verklaringen ook steun in de aangebrachte landeninformatie waarin wordt gesteld dat de gegoede Serviërs uit Kosovo naar Servië verhuizen en de anderen geen keuze hebben en leven als tweederangsburgers.

Hoewel verzoeker op papier een Servisch onderdaan is, kan hij zich niet in Servië vestigen. Hij was ook illegaal in Kosovo, dat de documenten van de *Coordination Directorate* niet erkent en hij is ook niet verblijfsgerechtigd in Servië.

Verzoeker verwijst tot slot naar het *"Handbook and guidelines on procedures and criteria for determining refugee status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relation to the Status of Refugees"*, waaruit volgens hem blijkt dat een combinatie van discriminatie op verschillende vlakken een daad van vervolging kan uitmaken, hetgeen in zijn situatie het geval is. Zo wordt hij op een zeer ernstige manier gediscrimineerd op basis van zijn (onvolwaardige) Servische nationaliteit en zijn woonplaats in Kosovo en hij heeft bovendien ook een kwetsbaar profiel.

2.1.1.3. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus werpt verzoeker op dat hij bij terugkeer naar Servië het slachtoffer vreest te worden van een onmenselijke en vernederende behandeling, gelet op zijn kwetsbaar profiel en zijn verschillende gezondheidsproblemen. Hij stelt geen toegang te hebben tot medische zorg of sociale zekerheid bij terugkeer naar Servië. Ook is de discriminatoire behandeling die hij moet ondergaan, omwille van zijn Servisch paspoort en woonplaats in Kosovo, een onmenselijke en vernederende behandeling.

2.1.2. Verzoeker vraagt, gelet op het voorgaande, om hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in meest ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar de commissaris-generaal terug te sturen met het oog op verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt volgende documenten bij het voorliggende verzoekschrift:

- medisch dossier Fedasil (stuk 2);
- kopie paspoort (stuk 3);
- *"NGO Aktiv statement regarding issues relates to documents issued by Coordination Directorate"*, d.d. 1 juni 2018 (stuk 4);
- *"Prishtina Insight: "Documented yet 'invalid': Kosovo Serbs barred from traveling with their Serbian documents"*, d.d. 13 juli 2017 (stuk nr. 5).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van

de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 18 maart 2021 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*.

Bij koninklijk besluit van 14 december 2020 werd Servië - opnieuw - vastgesteld als veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Servië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.3. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker *in casu* geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Blijkens de bestreden beslissing wijst het loutere feit dat verzoeker, als Servisch staatsburger met een paspoort en identiteitskaart met een domicilie in Kosovo, moet voldoen aan een aantal voorwaarden om zich in Servië te vestigen, opdat hij uiteindelijk recht zou hebben om er te kunnen werken of op gezondheidszorg, op zich niet op een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève noch op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. De regeling en de voorwaarden tot

vestiging op het grondgebied behoren tot de soevereine bevoegdheid van de verschillende nationale staten.

2.3.4. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij geen valabele argumenten aanvoert die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten. Verzoeker komt niet verder dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het minimaliseren en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal en het verwijzen naar algemene artikelen, waarmee hij echter de bevindingen van de commissaris-generaal niet weerlegt, noch ontkracht.

2.3.5. Vooreerst kan verzoeker niet worden bijgetreden waar hij stelt dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met zijn medische toestand, waaruit hij een bijzonder kwetsbaar profiel afleidt. Immers, in de bestreden beslissing wordt als volgt overwogen:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Waar u gewag maakt van verschillende gezondheidsproblemen (CGVS, p. 7), moet opgemerkt worden dat u geen begin van bewijs voorlegt waaruit blijkt dat u ten gevolge hiervan niet op volwaardige wijze zou kunnen deelnemen aan onderhavige procedure. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken bracht u ook geen elementen aan die uw deelname aan onderhavig verzoek zouden bemoeilijken (Vragenlijst BPN, DVZ). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet."

Hieruit blijkt dat wel degelijk terdege rekening is gehouden met de individuele situatie van verzoeker maar dat verzoeker geen begin van bewijs voorlegt waaruit blijkt dat hij ten gevolge van zijn verlamming aan zijn linkerbeen, blindheid aan één oog en diabetes niet op volwaardige wijze zou kunnen deelnemen aan de procedure internationale bescherming.

Dat verzoeker medische problemen kent en hiervoor wordt opgevolgd in België, zoals blijkt uit de door hem bijgebrachte attesten, wordt noch door de commissaris-generaal, noch door de Raad ontkend. Verzoeker gaf in zijn verklaring *"bijzondere procedurele noden"* bij de Dienst Vreemdelingenzaken zelf eenduidig en uitdrukkelijk aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken. Bovendien formuleerde verzoeker geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal. Evenmin maakte hij er melding van dat van hem in het kader van dit onderhoud geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht.

Uit het voorgaande blijkt dat de medische problemen die verzoeker aanhaalde in rekening werden genomen bij de beoordeling van de procedurele noden in zijn hoofde, doch dat deze niet werden weerhouden bij gebrek aan (medisch) bewijs. In het verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan zijn medische problemen opnieuw op algemene wijze aan te halen. Nergens blijkt evenwel dat verzoeker hierdoor niet in staat zou zijn om op een volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure, een gehoor af te leggen en daar op adequate wijze zijn asielrelaas naar voren te brengen en verzoeker slaagt er evenmin in *in concreto* aan te tonen hoe dit zijn verklaringen zou hebben beïnvloed.

De commissaris-generaal heeft dan ook terecht geoordeeld dat er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de rechten van verzoeker gerespecteerd zijn evenals dat hij in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Dat verzoeker slachtoffer was van foltering door de CIA en de FBI en dat hij daardoor mogelijks mentale problemen heeft, zijn blote beweringen die geenszins gestaafd worden door enig concreet begin van bewijs. Waar verzoeker aanvoert dat zijn verklaringen hieromtrent allerm minst onderzocht zijn en dat hierover niet werd doorgevraagd, wijst de Raad erop dat noch de commissaris-generaal, noch de Raad moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en dat het evenmin de taak is van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Er kan

te dezen niet worden aangenomen dat verzoeker op grond van vermeende foltering en daaruit hypothetisch voortvloeiende mentale problemen een bijzonder kwetsbaar profiel zou hebben waardoor hij niet in staat zou zijn op een volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. Hij maakt dit geenszins hard, noch duidt hij aan op welke wijze dit hem zou hebben gegriefd tijdens de procedure.

Dat de commissaris-generaal onzorgvuldig te werk zou zijn gegaan en de motiveringsplicht heeft geschonden voor wat betreft de beoordeling van de bijzondere procedurele noden, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

Volledigheidshalve kan omtrent verzoekers "*psychische/medische*" problemen nog worden opgemerkt dat verzoeker geheel niet aannemelijk maakt dat deze problemen in zijn hoofd op zich vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden.

2.3.6. Verzoeker deed in 2018 afstand van zijn Kosovaarse nationaliteit. Sinds 9 mei 2018 is hij houder van een Servische identiteitskaart (administratief dossier, map documenten, stuk 2) en sinds 12 oktober 2008 is hij houder van een Servisch paspoort (administratief dossier, map documenten, stuk 1). Dit Servisch paspoort is uitgegeven door de *Coordination Directorate* en de in het paspoort opgenomen domicilie ligt, zoals hij aangeeft, in Kosovo. Verzoeker wenst niet terug te keren naar Servië omdat hij daar, zo hij verklaart, geen mogelijkheden heeft omdat zijn rechten op het vlak van sociale zekerheid, gezondheidszorg en arbeid er beperkt worden ten gevolge van zijn domicilie in Kosovo (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 7, 8, 10 en 11).

Dat verzoeker omwille van voormeld type paspoort geen volwaardig Servisch staatsburger is maar een tweederangs staatsburger, waardoor hij op vele vlakken wordt gediscrimineerd, wordt evenwel niet hard gemaakt met enig concreet, objectief begin van bewijs. In de mate dat verzoeker voorhoudt te zijn gediscrimineerd, werpt de Raad op dat, om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten van die aard dienen te zijn dat ze een toestand tot gevolg hebben die kan gelijkgeschakeld worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Dit is wanneer de problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast en de staat niet wil of niet kan beschermen. Verzoeker voert evenwel slechts een algemeen betoog met algemene beweringen hetgeen geenszins volstaat.

Verder heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat hij voor de door hem aangehaalde problemen geen of onvoldoende toegang zou hebben tot de in Servië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen hij *in casu* althans niet blijkt te hebben gedaan.

Een verwijzing naar algemene informatie omtrent de situatie van Servische staatsburgers met paspoorten uitgereikt door de *Coordination Directorate* en met domicilie in Kosovo, afkomstig van een NGO en van een Kosovaars *digital and print magazine*, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in Servië werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier manifest in gebreke. Uit de gevoegde informatie van *Pristina Insight*, overigens reeds daterend uit 2017 (stuk 5 bij het verzoekschrift), blijkt bovenal dat Servische staatsburgers met een paspoort uitgereikt door de *Coordination Directorate* en met een Kosovaarse domicilie problemen kunnen ondervinden om vrij te reizen of problemen van de Kosovaarse kant aangezien Kosovo dergelijke paspoorten niet erkent. Uit deze informatie blijkt evenwel geenszins dat dergelijke Servische staatsburgers op vandaag in Servië problemen zouden ondervinden op het vlak van huisvesting, arbeid, sociale zekerheid en toegang tot gezondheidszorg. Dat dergelijke Servische staatsburgers tweederangsburgers zouden zijn, gediscrimineerd op basis van de plaats waar hun domicilie staat, mag dan wel als dusdanig, doch zonder enige verdere precisering uit het statement van de NGO *Aktiv* blijken (stuk 4 bij het verzoekschrift) maar hieruit blijkt enkel dat dergelijke burgers op datum van 1 juni 2017 bijkomend gediscrimineerd worden door de Kosovaarse regering en door bepaalde ambassades in

Kosovo. De actuele, concrete problemen die verzoeker specifiek voorhoudt, blijken allerm minst uit dit document, noch uit het andere algemene document zoals gevoegd bij het verzoekschrift.

Nog los van de vraag of verzoeker daadwerkelijk in een bureaucratische nachtmerrie is terechtgekomen, blijkt nergens dat hij *in casu* op zeer ernstige wijze wordt gediscrimineerd en waarbij hem alle basisrechten onzegd worden. Voorts komt verzoeker niet verder dan het herhalen van de eerder afgelegde verklaringen, hetgeen bezwaarlijk als dienstig en ernstig verweer kan worden weerhouden. Dat verzoeker niet over de middelen beschikt om te voldoen aan de - door hem geopperde - voorwaarden om zich in Servië te vestigen (bezitten van een eigendom in Servië ter waarde van minstens 45000 euro waardoor men gedomicilieerd kan worden), maakt het evenwel nog niet onmogelijk en bovenal houdt dit geenszins verband met de criteria van het Verdrag van Genève, dat voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep op hun politieke overtuiging, noch met de bepalingen van de definitie van subsidiaire bescherming. Overigens treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze stelt dat de regeling en voorwaarden tot vestiging op het grondgebied tot de soevereine beoordeling van de nationale staten behoort.

Uit niets blijkt en verzoeker maakt niet *in concreto* aannemelijk dat hij om redenen voorzien in het Verdrag van Genève geen toegang zou hebben tot of gebruik zou kunnen maken van de gezondheidszorg in Servië. De Raad stipt nog aan dat medische problemen op zich niet onder de criteria, bepaald in artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, ressorteren, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming, zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Voor een beoordeling van zijn medische problemen dient verzoeker, zo hij dit zou wensen, toepassing te maken van de procedure op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Dat hij in Kosovo illegaal is, gelet op zijn huidig Servisch paspoort, kan tot slot niet als dienstig verweer worden aangenomen daar verzoeker in 2018 vrijwillig en bewust afstand deed van zijn Kosovaarse nationaliteit (notities persoonlijk onderhoud, p. 6, 8-9). Aangezien hij niet langer de Kosovaarse nationaliteit heeft, dient het verzoek om internationale bescherming dan ook niet ten aanzien van Kosovo te worden getoetst.

In zoverre verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar het "*Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*" van het UNHCR, gaat hij eraan voorbij dat de proceduregids geen afdwingbare rechtsregels bevat zodat hij er niet kan op steunen om tot de onwettigheid van de bestreden beslissing te besluiten.

2.3.7. De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map "*documenten*" in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan de conclusies van de commissaris-generaal.

2.3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan verzoekers relaas niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Servië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet wordt niet toegekend.

2.3.10. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoeker neergelegde documenten, en dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal *d.d.* 24 november 2020 de kans kreeg om zijn redenen van zijn verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele en objectieve wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.3.11. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.12. Verder dient te worden opgemerkt dat het evenredigheidsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

2.3.13. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.14. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS